

תלמודו בידו

דף יז עמוד א

א הרחיק את הסכך מן הדפנות ויש ביניהם רווח אויר, האם הסוכה כשרה ?

ב מהו גדר ההלכה של דופן עקומה ?

ג מה הם שלשת האופנים בהם השמיעה המשנה את דין דופן עקומה ?

ד באיזה שיעור סכך פסול באמצע הסוכה פוסל אותה, ומדוע ?

א אם האויר פחות משלשה טפחים, הסוכה כשרה. שמדין לבוד הסכך נחשב כצמוד לדופן. והוא הדין אויר שבאמצע הסוכה אינו פוסל בפחות משלשה טפחים, משום לבוד.

ב סכך פסול הסמוך לדופן, אינו פוסל אלא בארבע אמות. שהלכה למשה מסיני שבפחות מכך רואים את הסכך הפסול כאילו הוא המשך הדופן, אלא שנעקם ונכפף למעלה.

ג 1. בית שנפחת גגו באמצעו ויש פחות מארבע אמות לכותל וסיכך את מקום הפחת (אבל הגג הנותר סמוך לדפנות פסול משום תעשה ולא מן העשוי).

2. חצר מוקפת אכסדרה שסיכך את אויר החצר, אך תקרת האכסדרה מפסקת בין כתלי הבית ובין הסכך. כתלי הבית משמשים כדפנות הסוכה, ואף שלא נעשו עבודה.

3. בין הסכך הכשר לדפנות יש פחות מארבע אמות, וסיכך שם במין פסול (כגון סדיון).

ד שמואל: ארבעה טפחים. שזהו שיעור מקום חשוב בכל התורה, ונמצא שיש חציצה בין סכך כשר לסכך כשר, ונחשבת הסוכה כאילו נחלקה לשנים.

- וקשה אם כן מדוע אויר וסכך פסול אינם מצטרפים לפסול את הסוכה, הרי סוף סוף הסכך הכשר נחלק בשיעור ארבעה טפחים.

רבה: ארבע אמות, משום הלכה למשה מסיני.

והטעם שסכך פסול ואויר אינם מצטרפים, כיון שאינם שוים בשיעוריהם.

רב: בסורא אמרו שסוכר כשמואל. בנהרדעא אמרו שסוכר כרבה.